

அரசியலமைப்பிற்கு
உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள 20ஆவது
திருத்தம் தொடர்பான சுருக்கமான
வினா - விடை

செப்டெம்பர் 2020
மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

இருபதாவது திருத்தம் என்பது என்ன?

அரசியலமைப்புக்கான இருபதாவது திருத்தச் சட்டமூலம் (“உத்தேசத் திருத்தம்”) செப்டெம்பர் 2, 2020 திகதியிட்ட வர்த்தமானி அனுபந்தத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது (செப்டெம்பர் 3, 2020 இல் பொதுமக்களிற்கு கிடைக்கச் செய்யப்பட்டது). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் முக்கியமான அம்சம், 2015 இல் பத்தொன்பதாவது திருத்தம் மூலம் அரசியலமைப்பிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவற்றின் அநேகமானவற்றை அது இல்லாதொழிப்பதும் மற்றும் 2010 இல் அரசியலமைப்புக்கான பதினெட்டாவது திருத்தத்தின் கீழ் இடப்பட்ட பலவற்றை மீளவும் அறிமுகப்படுத்துவதாகும்.

பத்தொன்பதாவது திருத்தம் ஏன் இயற்றப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டது?

- நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்கு, மற்றும் பாராளுமன்றம் மற்றும் நீதிமன்றங்களுக்கு அவரைக் கூடுதல் வகைப் பொறுப்புக் கொண்டவராக ஆக்குதல்.
- பல்வேறு ஆணைக்குழுக்களின் சுயாதீனத்தை மேம்படுத்துதல், அதன் மூலமான, ஏனைய விடயங்களுள், உறுப்பினர்களின் நியமனச் செய்முறையில் அரசியல்மயப்படுத்துதலை இல்லாது செய்தல்.

பத்தொன்பதாவது திருத்தம், அதற்கு ஆதரவாக 215 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் (பா.உ.) வாக்குகளுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது (ஒருவர் எதிராக வாக்களித்தார், ஒருவர் வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை, 7 பா.உ கள் பிரசன்னமாக இருக்கவில்லை).

ஒரு சட்ட மூலம் எவ்வாறு சட்டமாகிறது?

தற்போது, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் ஒரு சட்ட மூலம் மட்டுமேயாகும், இன்னமும் சட்டமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதையே அது கருதுகிறது. பிரேரிக்கப்பட்ட ஒரு திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியாக வருவதற்கு முன் பல படமுறைகள் எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

- எந்தவொரு சட்ட மூலமும், பாராளுமன்றத்தின் ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடப்படுவதற்கு 14 நாட்களிற்கு முன் வர்த்தமானியில் அது பிரசுரிக்கப்படுதல் வேண்டும் (அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 78(1)).
- அதன் பின், அதன் முதலாவது வாசிப்பிற்காக பாராளுமன்றத்தின் ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடப்படலாம். (இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இது செப்டெம்பர் 16, 2020இற்கு பிந்தியது)
- பாராளுமன்ற ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் சட்ட மூலம் இடப்பட்ட தினத்திலிருந்து 7 நாட்களுக்குள், நாட்டின் எந்தவொரு பிரசையும் சட்டமூலத்தின் அரசியலமைப்பு ரீதியான தன்மையை உயர் நீதிமன்றத்தில் சவால்படுத்துவதற்கு முடியும் (அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 121). இந்த வகையில், உத்தேசிக்கப்பட்ட சட்ட மூலத்தைச் சவாலுக்குப்படுத்துவதற்கு சில தரப்புகள் நோக்கம் கொண்டுள்ளன என்பதற்கு சில குறிக்காட்டுதல்கள் ஏற்கனவே உள்ளன.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் உயர் நீதிமன்றத்தில் சவால்படுத்தப்படவில்லையாயின் என்ன நடைபெறும்?

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் முதலாவது வாசிப்பிலிருந்து ஒரு வாரத்தின் பின் இரண்டாவது வாசிப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியும். இக்கட்டத்திலேயே, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் மீது பாராளுமன்றம் விவாதிக்கின்றது. அதன் பின்னர், மூன்றாம் வாசிப்பில், அதன் மீது வாக்களிப்பு நடைபெற்று, போதுமான எண்ணிக்கையிலானவர்கள் சாதகமாக வாக்களிப்பின், அது சட்டமாக நிறைவேற்றப்படும். இது, சாதாரண ஒரு சட்டமன்றி அரசியலமைப்புக்கான ஒரு திருத்தமென்பதால், சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு மொத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின்களின் 2/3 எண்ணிக்கையானவர்கள் இத்திருத்தத்திற்கு சாதகமாக வாக்களித்தல் வேண்டும் (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 82 (5)).

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்படின் உயர் நீதிமன்றத்தின் வகிபாகம் என்ன?

அரசியலமைப்பின் செறிவூட்டப்பட்டதும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான ஏற்பாடுகள் எதனையும் உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் மீறுகின்றதா என உயர் நீதிமன்றம் ஆராயும் (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 83). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் ஏதேனுமொரு அல்லது கூடுதலான ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பின் பாதுகாக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் ஒன்றை அல்லது கூடுதலானவற்றை மீறுகின்றதாக நீதிமன்றம் கண்டு தீர்மானிப்பின், சட்ட மூலத்திற்கு சாதகமாக 2/3 பா.உ வாக்களிக்கின்றமைக்கு மேலதிகமாக, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் ஒரு சர்வசன வாக்கெடுப்பில் மக்களினாலும் வாக்களிக்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்கு மாற்றாக, அரசாங்கம் பாதுகாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை மீறுவதாக உயர் நீதிமன்றம் கண்ட பகுதிகளை அரசாங்கம் நீக்கி விட்டு, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தை 2/3 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் வாக்குப் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றலாம்.

அரசியலமைப்புப் பேரவை என்றால் என்ன?

அரசியலமைப்புப் பேரவை என்பது பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அமைப்பு என்பதுடன், அது பதினெட்டாவது திருத்தத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பாராளுமன்றப் பேரவை என அறியப்பட்ட அமைப்பை மாற்றீடு செய்தது.

அரசியலமைப்புப் பேரவையின் பிரதான வகிபாகம் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களின் (தேர்தல் ஆணைக்குழு, பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, இலஞ்ச ஆணைக்குழு மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு போன்றவற்றின்) விவகாரங்களைப் பேணுதல் மற்றும் கண்காணித்தல் என்பதாகும். இப் பேரவை, இவ்வாணைக்குழுக்களுக்கான உறுப்பினர்கள் (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 41 (ஆ)), மற்றும் உயர் நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் என்பவற்றுக்கான நீதிபதிகள், சட்ட மா அதிபர் மற்றும் பொலிஸ் மா அதிபர் (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 41(இ)) போன்ற பல முக்கியமான பதவிநிலைகள் உட்பட, பல முக்கியமான பதவிகளுக்கான நியமனங்கள் மீது சரி பார்க்கும் ஒரு முக்கியமான வகிபாகத்துடன், பல்வகை வகிபாகங்களுக்கு ஆணைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

பல அரசியல் கட்சிகள் உட்பட, விரிவான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வகையில் பேரவை கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. நியமனங்கள் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் தனியான தற்றுணியில் அமைந்தவையாக அல்லாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பேரவை ஒரு சரி பார்க்கும் தடையாக செயற்பட்டது. அதன் மூலமாக, நியமனச் செய்முறைகளுக்குப் பங்களித்து, பேரவை அரசியல்மயப்படுத்துதலைத் தடுத்து, நியமிக்கப்படுபவர் நபரொருவருக்கு அல்லது ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு மட்டும் கடப்பாடு கொண்டிருப்பதைக் குறைத்தது.

பாராளுமன்றப் பேரவையின் கட்டமைப்பு எவ்வாறு அரசியலமைப்புப் பேரவையினதை விட வேறுபடுகின்றது?

உத்தேசிக்கப்பட்ட இருபதாவது திருத்தம், பதினெட்டாவது திருத்தத்தின் கீழ் இருந்த பாராளுமன்றப் பேரவையை மீண்டும் கொண்டு வருவதற்கு முனைகிறது. இரண்டு பேரவைகளினதும் கட்டமைப்புகளிலான முக்கியமான வேறுபாடுகள் பின்வருமாறு:

- பாராளுமன்றப் பேரவை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மாத்திரமே கொண்டுள்ளது (அரசியலமைப்புப் பேரவை அரசியல் சம்பந்தப்படாத மூன்று ஆட்களைக் கொண்டுள்ளது)

- பாராளுமன்றப் பேரவை பிரதம மந்திரி மற்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சார்ந்த அரசியல் கட்சி அல்லது கூட்டணியிலிருந்தான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையே அதிகம் கொண்டிருந்தது.

- நியமனச் செய்முறையில் ஏனைய கட்சிகளுடன் அர்த்தமுள்ள கலந்துரையாடலின்மை ஒரு கரிசனத்திற்குரிய ஒரு வியடமாகும்.

- 4 ஆவதும் மற்றும் 5 ஆவதும் உறுப்பினர்களுக்கான தெரிவுகள் பிரதம மந்திரி மற்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் தெரிவின் அடிப்படையில் இரண்டு சமூகங்களிலிருந்தான பிரதிநிதித்துவமாக இருக்கலாமென்பதால், நாட்டின் பல்லினத் தன்மைக்கு அங்கு அங்கீகாரம் இருக்கவில்லை.

உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை	அரசியலமைப்புப் பேரவை	உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை	பாராளுமன்றப் பேரவை
1	பிரதம மந்திரி	1	பிரதம மந்திரி
2	பாராளுமன்றச் சபாநாயகர்	2	பாராளுமன்றச் சபாநாயகர்
3	எதிர்க் கட்சித் தலைவர்	3	எதிர்க் கட்சித் தலைவர்
4	ஐனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் பா.உ	4	பிரதம மந்திரியினால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பா.உ நியமத்தர்
5	பிரதம மந்திரி மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படுவதன் மீது ஐனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் ஐவர். -2 பா.உ ஆக இருத்தல் வேண்டும் -3 ஆட்கள், எந்தவொரு அரசியல் கட்சி சாராதவர்கள், கீர்த்தி மற்றும் நேர்மை உடையவர்கள். இந்த நியமனங்களை மேற்கொள்ளும் போது பேரவை உயர் தொழில்சார் தகைமை மற்றும் வேறுபட்ட சமூகங்கள் உள்ளிட்ட இலங்கை சமூகத்தினரின் பல்லின சமுதாயங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் கலந்தாலோசிக்கப்படுதல் வேண்டும்.	5	எதிர்க் கட்சித் தலைவரால் மந்திரியினால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பா.உ நியமத்தர் (இந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள், ஏனைய மூன்று உறுப்பினர்களினதும் சமூகங்களைச் சாராதவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்).
6			
7			
8			
9			
10	பிரதம மந்திரி மற்றும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சிகள்/சுயேச்சைக் குழுக்களல்லாத அரசியல் கட்சிகள்/சுயேச்சைக் குழுக்களைச் சேர்ந்த பா.உ பெரும்பான்மை யோரின் சம்மதத்தின் பெயரில் நியமிக்கப்படும் ஒரு பா.உ		

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுவதன் முக்கியமான பதவிநிலைகளுக்கு அதிகாரிகளையார் நியமிப்பார்?

கீழுள்ள அட்டவணை தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு மற்றும் உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் என்பவற்றின் கீழ் முக்கியமான பல அதிகாரிகளின் நியமன முறைகளுக்கிடையிலான ஒரு ஒப்பீட்டை வழங்குகின்றது;

அதிகாரி	தற்போதைய அரசியலமைப்பு	உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம்
<p>பின்வரும் ஆணைக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள்:</p> <p>தேர்தல் ஆணைக்குழு</p> <p>பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு</p> <p>தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு</p> <p>மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு</p> <p>இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய சார்த்துரைகளைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழு</p> <p>நிதி ஆணைக்குழு</p> <p>எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு</p> <p>தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது ஆனால் உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் விலக்கப்பட்டுள்ளது</p> <p>கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழு</p> <p>தேசிய பெறுகை ஆணைக்குழு</p>	<p>இந்த ஆணைக்குழுக்களுக்கு அரசியலமைப்புப் பேரவை ஆட்களைப் பரிந்துரைக்கிறது, ஜனாதிபதி இந்தப் பரிந்துரைகளின் பேரில் ஒருவரை நியமித்தல் வேண்டும். அத்தகைய பரிந்துரைகள் பால்நிலை சமத்துவம் உட்பட, இலங்கைச் சமுதாயத்தின் பல்லினத் தன்மையைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பேரவை முயலுதல் வேண்டும் (உறுப்புரை 41 (ஆ) (3)).</p>	<p>இந்தத் திருத்தத்தின்படி, இவ்விருவகை அதிகாரிகளையும் ஜனாதிபதியே நியமனம் செய்வார் என்பதுடன் பாராளுமன்றப் பேரவையின் அவதானிப்புகளை மட்டுமே அவர் நாடுதல் வேண்டும் (உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்த உறுப்புரை 41 (அ) (1)).</p> <p>அரசியலமைப்புப் பேரவை போலன்றி, பாராளுமன்றப் பேரவையின் தீர்மானம் பிணிக் கும் தன்மை அற்றது, ஜனாதிபதி இந்த அவதானிப்புகளை நிராகரிக்கலாம்.</p> <p>கேட்கப்பட்டதிலிருந்து ஒரு வார காலத்திற்குள் பேரவை தங்களது அவதானிப்புகளை வழங்குதல் வேண்டும், குறித்த காலத்திற்குள் தங்களது அவதானிப்புகளை பேரவை வழங்கவில்லையாயின், ஜனாதிபதி நியமனம் செய்வதை மேற்கொள்ளலாம் (உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்த உறுப்புரைகள் 41 அ (8) (அ) & (ஆ)).</p>
<p>உயர் நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதியரசர் மற்றும் நீதிபதிகள்</p> <p>மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத் தலைவர் மற்றும் நீதிபதிகள்</p> <p>தவிசாளர் தவிர்ந்த நீதித்துறைச் சேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினர்கள்</p> <p>சட்ட மா அதிபர்</p> <p>கணக்காய்வாளர் நாயகம்</p>	<p>இவர்கள் தொடர்பான விடயத்தில், ஒரு நியமனத்தை மேற்கொள்வதற்கு முன் ஜனாதிபதிக்கு அரசியலமைப்புப் பேரவையின் அனுமதி தேவை. (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 41 (இ)).</p>	

<p>நிர்வாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் (ஓம்புட்சுமான்)</p> <p>பாராளுமன்றச் செயலாளர் நாயகம்</p> <p>தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது ஆனால் உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் விலக்கப்பட்டுள்ளது</p> <p>பொலிஸ் மா அதிபர்</p>		
--	--	--

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் முக்கியமான பதவிநிலைகளுக்கு தனிப்பட்டவர்களின் நியமித்தலை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது?

பாராளுமன்றப் பேரவை “அவதானிப்புகளை” மாத்திரமே வழங்குவதற்கு முடியும், இந்த அவதானிப்புகளை ஜனாதிபதி கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அங்கு எதுவுமில்லை. அதனால், இந்த பதவிகளுக்கு தான் விரும்பும் ஆட்களை நியமனம் செய்யும் கட்டுப்பாடற்ற தற்றுணிபை ஜனாதிபதி அநேகம் கொண்டுள்ள நிலையையே இது ஏற்படுத்தும். இது, இந்தப் பதவிகளை அரசியல்மயப்படுத்துவதை ஏற்படுத்தலாமென்பதுடன் அவற்றின் சுயாதீனத்தையும் பாதிக்கும்.

நீதிமன்றத்தில் ஜனாதிபதியின் குற்றவிலக்களிப்பு தொடர்பாக தற்போதைய நிலை என்ன?

பத்தொன்பதாவது திருத்தம் ஜனாதிபதியின் குற்றவிலக்களிப்பு பரப்பைக் குறைத்து, ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரத்தை மீறும் பொழுது அவருக்கெதிராக அடிப்படை உரிமைகள் மனுக்களை தாக்கல் செய்வதற்கு பிரச்சைகளை அனுமதிக்கின்றது (உறுப்புரை 35 (1)). சட்ட மா அதிபர், ஜனாதிபதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு பெயரிடப்படுவதால் இந்த வழக்குகளில் ஜனாதிபதி பெயரிடப்படமாட்டார். அதனால், மற்றையவர்களைப் போன்று ஜனாதிபதி நீதிமன்றத்தில் முன்னிலையாகுவதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட மாட்டார், ஆனால் அவர் சட்ட மா அதிபரினால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுவார். முன்னைய மற்றும் தற்போதைய ஜனாதிபதியின் பல நடவடிக்கைகள் சவால்படுத்தப்பட்டு தற்போது அவை உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னுள்ளன. இது, 2018 ஆண்டின் பாராளுமன்றக் கலைப்பு வழக்கு, உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களுக்கு முன்னம் நடவடிக்கை எடுக்காமை தொடர்பான வழக்குகள், மரண தண்டனையை மீள அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சிகள் தொடர்பான வழக்குகள், ஜனாதிபதியின் பொது மன்னிப்புகளை சவால்படுத்தும் வழக்குகள் மற்றும் ஓர் இளைப்பாறுதல் நன்மையாக ஜனாதிபதி சிறிசேனவிற்கு ‘பெஜட் வீதி மாளிகை’ வழங்கியமை என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் நீதிமன்றத்தில் ஜனாதிபதியின் குற்றவிலக்களிப்பை எவ்வாறு பாதிக்கிறது?

உத்தேசிக்கப்பட்ட இருபதாவது திருத்தம், பத்தொன்பதாவது திருத்தத்திற்கு முன்னதான, அரசியலமைப்பின் மூல நிலைக்கு திரும்புவதற்கு முனைகிறது, அங்கு ஜனாதிபதி சிவில் மற்றும் குற்றவியல் ஆகிய இரண்டினதும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து குற்றவிலக்களிப்பு உடையவராக உள்ளார். அதனால், பிரச்சைகள், ஜனாதிபதிக் எதிராக அடிப்படை உரிமைகள் மனுக்களை இனிமேல் தாக்கல் செய்வதற்கு முடியாது.

எவ்வாறாயினும், அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 35, செயலை மேற்கொண்டவரை மட்டுமே பாதுகாக்கிறது, செயலை அல்ல, என்பதால் இந்த குற்றவிலக்களிப்பு ஜனாதிபதி பதவியை வகிக்கும் காலத்திற்கு போது மட்டுமே பிரயோகமாகும் என உயர் நீதிமன்றம் முன்னம் தீர்ப்பளித்துள்ளது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்குமா?

ஆம், பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்கள் கணிசமானளவிற்கு குறைக்கப்படும். உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தினால் பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்கள் எவ்வாறு குறைக்கப்படுமென்பதற்கு கீழுள்ளவை சில உதாரணங்களாகும்.

• பிரதம மந்திரியின் நீக்குதலுக்கான செயன்முறை

தற்போதைய அரசியலமைப்பு, பிரதம மந்திரியை ஒருதலைப்பட்சமாக ஜனாதிபதி நீக்குவதை அனுமதிக்கவில்லை. பிரதம மந்திரி, பதவியைத் துறந்தால் அல்லது ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக அவர் இல்லாதொழிந்தாலன்றி (உறுப்புரை 46 (2)) அல்லது அரசாங்கம் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் மூலமாக தோற்கடிக்கப்பட்டால் (உறுப்புரை 48 (2)) ஒழிய, பிரதம மந்திரி தொடர்ந்து பதவி வகித்தல் வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ், ஜனாதிபதி ஒருதலைப்பட்சமாக பிரதம மந்திரியை நீக்குவதற்கு முடியும் (உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் உறுப்புரை 47 (அ)).

• அமைச்சர்களின் நியமித்தல்

தற்போது, ஜனாதிபதி பிரதம மந்திரியின் கலந்தாலோசனையுடன், அந்தக் கலந்தாலோசனை அவசியமானதெனக் கருதுமிடத்து, எத்தனை அமைச்சர்கள் இருப்பதையும் (30 அல்லது குறைந்த எண்ணிக்கை மட்டுப்படுத்தலுக்கு உட்பட்டு) மற்றும் எந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விடயங்கள் மற்றும் பணிகளைக் குறித்தொதுக்குவது பற்றியும் தீர்மானிக்கிறார் (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 43 (1)).

எவ்வாறாயினும், எந்தப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அமைச்சகளுக்கான அமைச்சர்களாக நியமனம் செய்யும் போது, ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் செயற்படுவதற்குத் தேவைப்படுத்தப்படுகிறார்.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ், அமைச்சர்களை நியமிக்கும் போது கூட, கலந்தாலோசனை அவசியமானது என ஜனாதிபதி கருதுமிடத்து மட்டுமே அவர் பிரதம மந்திரியைக் கலந்தாலோசித்தல் வேண்டும்.

• அமைச்சர்களை நீக்குதல்

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் ஜனாதிபதி அமைச்சரொருவரை நீக்கும் போது பிரதம மந்திரியின் அறிவுரையின் பேரில் செயற்படுவதற்குத் தேவைப்படுத்தப்படுகிறார் (உறுப்புரை 46 (3) (அ)).

எனினும், உத்தேசிக்கப்பட்ட இருபதாவது திருத்தத்தின் கீழ், இந்தத் தேவைப்பாடு கைவிடப்பட்டுள்ளதுடன், ஜனாதிபதி ஒரு அமைச்சரை ஒருதலைப்பட்சமாக நீக்குவதற்கு முடியும் (உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் உறுப்புரை 47 (அ)).

இந்தத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் வகி பாகங்களிலிருந்து பிரதம மந்திரியை நீக்குவதிலான தாக்கம் அல்லது பாதிப்பு என்ன?

இந்தத் தடைகளை நீக்குவது, அமைச்சரவை ஜனாதிபதிக்கு கீழ்ப்படிவு கொண்டதாக ஆவதை ஏற்படுத்தும், அங்கு அமைச்சர்கள் ஜனாதிபதியின் விருப்பம் அவர்கள்கள் பால் நீடித்திருக்கும் வரையிலேயே, தங்களது பதவிகளைக் கொண்டிருப்பர். தடைகளும் சமநிலைகளும் இல்லாது, நாடு சார்பாக தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் போது தனியொருவர் மீது அதிக அதிகாரம் குவிவதே இதன் விளைவாக அமையும்.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் எவ்வாறு மாறுவர்?

அமைச்சரவை நியமனங்கள் தொடர்பாக தனித் தற்றுணிபு ஜனாதிபதிக்கு அளிக்கப்பட்டதிற்கு மேலதிகமாக, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்துடன் அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் அளவும் மாற்றமடையும்.

அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படக் கூடிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை (30), அமைச்சரவை அந்தஸ்து அல்லாத மற்றும் பிரதி அமைச்சர்கள் எண்ணிக்கை (மொத்தத்தில் 40) மீது ஒரு மட்டுப்பாட்டை பத்தொன்பதாவது திருத்தம் கொண்ட வந்தது (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 46 (1)). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் இந்த மட்டுப்பாட்டை நீக்கி, எவ்வளவு எண்ணிக்கையான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படுவதைச் சாத்தியமாகிறது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் நடைபெறும் மற்றொரு மாற்றம், ஜனாதிபதி மீளவும் அமைச்சுப் பதவிகளை வகிப்பதற்கு இயலாமலாகும். பத்தொன்பதாவது திருத்தம், முதல் தடவையாக ஜனாதிபதி அமைச்சுப் பதவிகளை வைத்திருப்பதற்கு அனுமதி மறுத்தது. அது, முன்னைய ஜனாதிபதி கௌரவ மைத்திரிபால சிரிசேன அவர்கள் மட்டுப்படுத்திய அமைச்சுப் பதவிகளை வகிப்பதற்கு (பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் 51 ஆவது பகுதியின் படி பாதுகாப்பு, மகாவலி அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் போன்ற விடயங்கள் மற்றும் பணிகள்) இடைக்கால ஏற்பாடுகளை அளித்தது. உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ், ஜனாதிபதி எந்த அமைச்சினதும் விடயம் அல்லது பணிகளை தனக்கு ஒதுக்குவதற்கும் மற்றும் ஏதேனும் அமைச்சருக்கு குறித்தொதுக்கப்படாத ஏதேனும் விடயம் அல்லது பணிக்கு பொறுப்பானவராக இருக்கலாம் (உறுப்புரை 44 (2)).

மட்டுப்படுத்தப்படாத எண்ணிக்கையிலான அமைச்சர்கள் மற்றும் பிரதி அமைச்சர்களை ஜனாதிபதி நியமிக்கக் கூடியதாக இருப்பதிலுள்ள பிரச்சினை என்ன?

முதலாவது, இந்த அமைச்சர்கள் ஜனாதிபதியின் விருப்பம் அவர்கள் பால் நீடித்திருக்கும் வரையில் சேவையாற்றுவதுடன், ஜனாதிபதிக்கு முற்றிலும் கடப்பாடு கொண்டவர்களாக இருப்பர். அதனால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதி ஒரு அமைச்சின் நன்மைகளை அவர்களுக்கு அளிக்கும் வரைக்கும் அவருக்கு விசுவாசமாக வருவதுடன் அவரிடமிருந்து முரணாக செயற்பட முடிவது அசாத்தியமாக இருக்கும்.

இரண்டாவது, அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் புதிய சட்டங்களைப் பிரேரிக்கும் போது, பாராளுமன்றமே அதனை விவாதித்து அதன் மீது வாக்களிக்கின்றது. பெருமளவு சதவீதமான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களாக வரும் சந்தர்ப்பத்தில், பாராளுமன்றம் ஒரு தடையாக செயற்படும் பயனுறுதித் தன்மையைக் குறைக்கின்றது.

மூன்றாவது, பெரும் எண்ணிக்கையிலான அமைச்சர்களைக் கொண்டிருப்பது நாட்டுக்கு பெரும் நிதிச் சுமையை ஏற்படுத்துகிறது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் பாராளுமன்றம் மீது ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன?

பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் கீழ், பாராளுமன்றத்தின் ஐந்து வருட பதவிக் காலத்தில், நான்கரை (4½) வருடங்களை அது பூர்த்தி செய்த பின்னர் மாத்திரமே, பாராளுமன்றத்தை ஜனாதிபதி கலைப்பதற்கு முடியுமென ஒரு மட்டுப்பாடு உள்ளது. அந்த நிலைக்கு முன் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமாயின், ஜனாதிபதிக்கு, பாராளுமன்றம் கலைக்கப்படல் வேண்டுமென, குறைந்தது 2/3 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கையொப்பமிட்டு, வேண்டுகின்ற ஒரு தீர்மானம் தேவையாகின்றது (உறுப்புரை 70 (1)). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்திற்கு முன்னம் இருந்த நிலைக்குத் திரும்புவதற்கு முனைகிறது, அதற்கமைய பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்து ஒரு வருட காலத்தின் பின் எந்த சமயத்திலும் பாராளுமன்றத்தை ஜனாதிபதி கலைப்பதற்கு முடியும் (ஒரு சில மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் தவிர). குறைந்த பட்சம் அரைப் பங்களவிலான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் மூலம் பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு ஜனாதிபதி வேண்டிக்

கொள்ளப்படின், ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்னதாகவே பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு ஜனாதிபதியால் முடியும்.

ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு பரந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதால், இந்த நிலை, பாராளுமன்றம் மீது பரந்த அதிகாரத்தை அல்லது கட்டுப்பாட்டை ஜனாதிபதிக்கு அளிக்கின்றது. இது, பாராளுமன்றம் ஜனாதிபதியின் விருப்பு - வெறுப்புகளுக்கு கீழ்ப்படிவாக பணியாற்றும் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் பாராளுமன்றம் ஒரு பயனுறுதியான தடையாக செயற்படும் ஆற்றலைத் தடைசெய்கிறது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் எவ்வாறு சட்டமியற்றும் செய்முறையை பாதிக்கும்?

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் சட்டம் இயற்றும் செய்முறையில் பின்வரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது-

- **சட்டமூலங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன் சட்டமூலங்களுக்கு அணுகுவதற்கு பொதுமக்களுக்கு இருந்த காலப்பகுதியைக் குறைத்தல்.**

சாதாரண சட்டங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கான திருத்தங்கள் தொடர்பில், அவற்றின் அரசியலமைப்பு ரீதியான தன்மையை அவை சட்டங்களாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக பிரசைசு உயர் நீதிமன்றத்தில் சவாலுக்கு உட்படுத்துவதற்கு இயலுமாக இருக்கும் (உறுப்புரை 121). எனினும், சட்டமூலமொன்று பாராளுமன்றத்தின் ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடப்படுவதற்கு முன்னர் அது வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய கட்டாய காலப் பகுதி, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் இரண்டு வாரத்திலிருந்து ஒரு வார காலமாகக் குறைக்கப்படும். இது, உத்தேசிக்கப்பட்ட ஒரு சட்டம், அது பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக அதனை பொதுமக்கள் அவதானிக்கும் காலத்தின் அளவைக் குறைக்கிறது.

- **அவசர சட்ட மூலங்கள் செய்முறைமையின் மீள் அறிமுகம்**

இருபதாவது திருத்தம் “அவசர சட்டமூலங்கள்” என அறியப்படும் ஒரு வகையான சட்டத்தை மீளக் கொண்டு வருவதற்கு முனைகிறது (உத்தேசிக்கப்பட்ட உறுப்புரை 122). அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் தேசிய நலனிற்கு அவசரமாகவுள்ளதாகத் தீர்மானிக்கும் அந்த சட்டமூலங்கள் தொடர்பில், அச்சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு ரீதியான தன்மை தொடர்பில் உயர் நீதிமன்றத்தினாலான ஒரு தீர்மானத்திற்காக பிரதம நீதியரசரிற்கு ஜனாதிபதி நேரடியாக ஆற்றுப்படுத்தலாம். உயர் நீதிமன்றம், அதன் தீர்மானத்தை 24 மணித்தியாலங்களிலிருந்து 72 மணித்தியாலங்கள் கால அவகாசத்திற்குள் மேற்கொள்வதற்குத் தேவைப்படுத்தப்படுகிறது. அத்தகைய சட்டமூலத்தின் அரசியலமைப்பு ரீதியான தன்மை தொடர்பில் உயர் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பணங்களை மேற்கொள்வதற்கான பிரசைசுள்ளின் உரிமை கணிசமாகத் தடைப்படுவதே, இது அர்த்தப்படுத்துகிறது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம், அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் அவசரச் சட்டமூலங்களாகக் கொண்ட வரப்பட முடியாது எனக் குறிப்பிடும் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்திற்கு முந்தைய நிலையிலிருந்து சற்றே வேறுபடுகின்றது (உறுப்புரை 122 (3)). பதினெட்டாவது திருத்தம் கூட, ஓர் அவசர சட்டமூலமாகவே கொண்டு வரப்பட்டது. அதனால், இந்த மட்டுப்பாட்டின் உட்சேர்க்கை முக்கியமானது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தினால் மாற்றமடையாத பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் அம்சங்கள் உள்ளனவா?

பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள், உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் மாற்றமடையாது அப்படியே இருக்கும்;

- பத்தொன்பதாவது திருத்தம், இலங்கை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்திற்குள் தகவல்களுக்கான உரிமையை அறிமுகப்படுத்தியது (உறுப்புரை 14 அ). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் இந்த உரிமையை இல்லாமற் போகச் செய்யாது.

- பத்தொன்பதாவது திருத்தத்திற்கு முன், இலங்கையில் ஜனாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் ஒவ்வொரு 6 வருடங்களுக்கொரு முறை நடத்தப்பட்டன. பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் பின், இவ்விரண்டு தேர்தல்களும் ஒவ்வொரு 5 வருடங்களிலும் நடத்தப்படுதல் வேண்டும் (ஜனாதிபதி பதவிக் காலம் - உறுப்புரை 30(2), பாராளுமன்ற பதவிக் காலம் - உறுப்புரை 62(2)). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் இந்த நிலைமையை மாற்ற மாட்டாது.
- பதினெட்டாவது திருத்தத்திற்கு முன், இரண்டு தடவைகள் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒருவர் மூன்றாவது தடவையும் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு தகுதியுடையதாக மாட்டார் என ஒரு மட்டுப்பாடு இருந்தது (இரு முறை மட்டுப்பாடு). பதினெட்டாவது திருத்தம், இந்த மட்டுப்பாட்டை நீக்கியது. அதனாலேயே, முன்னாள் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச 2015 இல் மூன்றாவது முறையாகவும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு இயலுமாகவிருந்தது. பத்தொன்பதாவது திருத்தம், இந்த நிலை மாற்றியமைத்து, இரண்டு தடவை மட்டுப்பாட்டை மீளவும் அமுல்படுத்தியது உறுப்புரை 31 (20). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம், இரண்டு தடவை பதவிக் கால மட்டுப்பாட்டை அவ்வாறே பேணுகிறது.

ஜனாதிபதி அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினராகுவதற்கான தகைமை உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்துடன் மாற்றமடையுமா?

பத்தொன்பதாவது திருத்தம் இரட்டைப் பிரசாவுரிமை கொண்ட பிரசைகள் ஜனாதிபதி (உறுப்புரை 92 (ஆ)) அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக (உறுப்புரை 91 (1) (xiii)) வருவதிலிருந்து தடை செய்தது. உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்குகிறது. இதன் மூலம், இரட்டைப் பிரசாவுரிமை கொண்ட பிரசைகள் இந்தப் பதவிகளுக்காக மீண்டும் போட்டியிடுவதற்கு இயலுமாக இருக்கும்.

பத்தொன்பதாவது திருத்தம் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான குறைந்த பட்ச வயதை 30 இலிருந்து 35 ஆக மாற்றியது (உறுப்புரை 92 (அ)). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம், இந்த நிலைமையை மீளவும் பழைய நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு முனைகிறது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் சுயாதீன ஆணைக் குழுக்களுக்கு என்ன நடைபெறும்?

பின்வருபவை, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் முன்மொழியப்பட்ட முக்கியமான சில மாற்றங்களாகும்:-

- **இலஞ்ச ஆணைக்குழுவிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தை நீக்குதல்**

இதன் விளைவு, ஓர் எதிர்கால அரசாங்கம் ஒரு சாதாரணப் பெரும்பான்மையுடன் (பாராளுமன்றத்தின் அரைப் பங்கினரின் சாதகமான வாக்களித்தல்) ஆணைக்குழுவின் இல்லாதொழிப்பதற்கு இயலுமாக இருக்கும். தற்போது, அதன் அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தினால், ஆணைக்குழுவை ஒழிப்பதற்கான ஒரு முயற்சி, அவ்வாறு செய்வதற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் 2/3 பெரும்பான்மையைத் தேவைப் படுத்தும்.

- **பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களை நியமிப்பதற்கும் மற்றும் நீக்குவதற்குமான அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி கொண்டிருத்தல்**

இது ஆணைக்குழு மீது தடையற்ற அதிகாரத்தை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குமென்பதுடன் அது ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனத்தை மோசமாகப் பாதித்து பகிரங்க சேவையின் சுயாதீனத்தை சீரழிக்கும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும். தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் உறுப்பினர்களின் நியமனம் மற்றும் நீக்குதல் அரசியலமைப்புப் பேரவையின் அனுமதியைத் தேவைப்படுத்துகிறது.

- **நீதித்துறைச் சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களை நியமிப்பதற்கான தனியுரிமை அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி கொண்டிருத்தல்**

உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ், உயர் நீதிமன்றத்தின் எவரேனும் இரண்டு நீதிபதிகளை, அவர்களது சேவைமூப்பு மற்றும் முதனிலை நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிபதியாக சேவையாற்றிய நீதித்துறை அனுபவங்கள் என்பவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளாது நீதித்துறைச் சேவை ஆணக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக ஜனாதிபதி நியமிக்கலாம். தற்போதைய அரசியலமைப்பு, நியமனங்களை மேற்கொள்ளும் போது நீதிபதிகளின் சேவைமூப்பு எவ்வாறு கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டுமென தெளிவாக ஏற்பாடளிக்கிறது (அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 111 ஈ). உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் பாராளுமன்றப் பேரவையினாலான அனுமதியின் தேவைப்பாடின்றி உறுப்பினர்களை ஜனாதிபதி நியமனம் செய்யலாம் அல்லது நீக்கலாம்.

• **தேர்தல் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களைக் குறைத்தல்**

தேர்தல்கள் அல்லது ஒரு சர்வசன வாக்களிப்பை நடத்துவதுடன் நேரடித் தொடர்புடைய விடயங்களுக்கு தேர்தல் ஆணைக்குழுவினால் வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் உறுப்புரை 104 ஆ (அ) (i) ஐ அறிமுகப்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் முயல்கிறது. பகிரங்க சேவை அல்லது பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு அல்லது நீதித்துறைச் சேவை ஆணைக்குழுவின் நிர்வாகப் பரப்பிற்குள் வரும் ஏதேனும் விடயங்கள் தொடர்பாக வழிகாட்டல்களை வழங்குவதற்கு தேர்தல் ஆணைக்குழு அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

• **தேசிய பெறுகை ஆணைக்குழுவை இல்லாதொழித்தல்**

இது பத்தொன்பதாவது திருத்தம் மூலமாக (உறுப்புரைகள் 156 ஆ இலிருந்து 156 ஏ) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதென்பதுடன் உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் கீழ் இல்லாதொழிக்கப்படும்.

இவை அனைத்தும் முக்கியமான ஆணைக்குழுக்களென்பதுடன் அவை ஜனநாயக முறைமைக்குள் வெளிப்படாத தன்மை மற்றும் நீதி என்பவற்றை உறுதிப்படுத்தின, உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தம் அவற்றின் சுயாதீனத்தைப் பாதிக்கும்.

ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழு மற்றும் இந்த திருத்தத்திற்குமிடையில் ஒரு தொடர்பு உள்ளதா?

ஊடக அறிக்கைகளின் படி, நிபுணர்கள் குழுவொன்று ஜனாதிபதியால் செப்டெம்பர் 2, 2020 அன்று, ஒரு புதிய அரசியலமைப்பின் ஆரம்ப வரைபைத் தயார் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டது. சட்டமூலம் வர்த்தமானிப்படுத்தப்பட்ட அதே தினத்தில் அக்குழு நியமனம் செய்யப்பட்டதினால், இருபதாவது திருத்தம், நிபுணர்கள் குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வரைபல்ல.